

Mat är grejen!

Att äta tillsammans är verkligen något centralt inom kristendomen och för oss människor i allmänhet. Vilka vi äter tillsammans med har också haft stor betydelse. I Bibeln berättas till exempel om hur Jesus äter med syndare, tullindrivare och horor. Han tar ställning och visar, genom att dela bröd med dem som på olika sätt är utstötta, att den personen också är viktig och lika mycket värd.

Du kanske tycker att det låter lite främmande för oss idag, att det skulle ha så stor betydelse att bara sitta ned och äta tillsammans? Men jag tror att det är minst lika laddat fortfarande. Om du tänker efter så är det säkerligen viktigt för dig vem du äter tillsammans med. Vem sätter du dig bredvid i lunchmatsalen på jobbet? Vem sitter du mitt emot när du är på konferens? Och hur är det att äta ensam?

Det finns förstås många svar på frågorna men en följdfråga blir; smakar maten annorlunda beroende på sammanhanget? Det är en retorisk fråga och jag menar att det är så. Maten upplevs på olika sätt beroende på om du har ett gott sällskap eller om du bara äter för att bli mätt. Maten på restaurang kanske du förväntar dig ska hålla hög kvalitet och då tänker du lite extra på vad det smakar. Maten som skyfflas in i munnen en stressig lunch med hög ljudnivå i lunchrummet, den hinner du knappt känna vad den smakar. Och för egen del så har jag ibland svårt att uppskatta den mat jag själv lagar. Den får inte alltid samma betyg som när en annan person har lagat den.

Som säkert några vet så är det också en generationsfråga vem som lagar mat i hemmet. Förr var det kvinnans uppgift i betydligt högre utsträckning. Idag är det något mer jämställt enligt min begränsade undersökning. Hur det än är med jämställdheten så är min erfarenhet att män över 70 år har begränsade erfarenheter av att laga mat. Därför startade jag en matlagningsgrupp för äldre män. En del av männen har förlorat sin fru och andra vill helt enkelt lära sig lite mer om matlagning. Det vi upptäcker är att maten smakar väldigt bra när vi äter tillsammans. Jag tror att sammanhanget bidrar starkt till helhetsupplevelsen.

För att återvända till kristendomen och Bibelns berättelser så kan man ofta läsa om hur man delar måltid med varandra. Nattvarden är ju ett sådant exempel. Jesus instiftar nattvarden när han och lärjungarna firar en traditionell påskmåltid där han gör något helt nytt och menar att; *så ofta ni äter och dricker så ska ni göra det till minne av mig*. Det är förutom allt annat i betydelseväg ett pedagogiskt genidrag. Så ofta vi äter och dricker – det gör vi ju varje dag.

Att ha sällskap när man äter är en förmån. När jag *inte* har sällskap så slarvar jag väldigt ofta med vad jag äter. Det här visste Jesus och han ville att vi skulle dela bröd med varandra.

Om du har möjlighet; bjud någon på en bit mat! Du blir både mätt och får en stunds gemenskap.

*Lars Frisk, präst i Västanfors Västervåla församling
epost: lars.frisk@svenskakyrkan.se*